

5. Не будите среброљупци; будите задовољни оцијем што имате. Јер он рече: не ћу те оставити, нити ћу од тебе одступити;
6. Тако да смијемо говорити: Господ је мој помоћник, и не ћу се бојати; шта ће ми учинити човек?
7. Опомините се својдјех који вам казиваше ријеч Божију; гледајте на сарпешак њихова живљења, и дајте на вјеру њихову.
8. Исус Христос јуче је и данас онај исти и ва вијек.
9. У науке туђе и разлагне не пристајте; јер је добро благодаћу утврђивати срца, а не јелима, од којдјех не имаше користи они који живљеше у њима.
10. Имамо пак олтар од којег она не смију јести који служе снинији.
11. Јер којдјех животиња крв уноси поглавар свепетнички у светињу за гријехе, ондјех се трелеса спаљују изван окола.
12. За то Исус, да освети народ крвљу својом, изван града пострада.
13. За то дакле да извазимо к њему изван окола, носећи његову срамоту.
14. Јер ондаје немамо града који ће остати, него тражимо онај који ће доћи.
15. Крос вета дакле да снагда приносимо Богу жртву хвале, то јест, плод, усана које признају име његово.

САБОРНА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ЈАКОВА.

ГЛАВА 1.

- Од Јакова, Бога и Господа Исуса Христа слуге, свима дванаест кољена расијанјем *по светију* поздравље.
2. Сваку радост имајте, браћо моја, кад надите у различне напасти,
3. Знајући да кушање ваше вјере гради трпљење;
4. А трпљење нека дјело довршује, да budete савршени и цијели без и ваке мане.
5. Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога који даје свакоме без разлике и не кори никого, и даће му се;
6. Али нека иште с вјером, не сумњајући ништа; јер који се сумња он је као морски валови, које вјетрови подижу и размеху.
7. Јер такви човек нека не мисли да ће примити што од Бога.
8. Који двоуми непостојан је у свима путовима својдјем.
9. А понижени брат нека се хвали висином својом;
10. А богати својом поникношћу; јер ће проћи као цвијет травни.
11. Јер сунце огрија с врућином, и осуши траву, и цвијет њезин отпаде, и

- красота лица њезина погубе; тако ће богати у хоћењу својему увећати.
12. Благо човеку који претрпи напаст; јер кад буде кушаан примиће вијенац живота, који Бог обрече онима који га љубе.
13. Ни један кад се куша да не горужи: Бог ме куша, и јер се Бог не мога замол испушати, и он не куша никога;
14. Него свакога куша његова сласт, која га вуче к мами.
15. Тада затрудњени сласт рађа гријех; а гријех учинив рађа смрт.
16. Не varaјте се, љубазна браћо моја!
17. Сваки добри дар и сваки поклон савршени од озога је, долази од оца свијелости, у којег нема промјенљива ни мјењања видјела и мрзав; 18. Јер нас араговољно породи ријечу истине, да будемо повнива од вегова створења.
19. За то, љубазна браћо моја, нека буде сваки човек брз чути а спор говорити и спор судити се;
20. Јер срдања чојечија не чини правде Божије.
21. За то одбаците сваку нечистоту и сувишак забаве, и с кротошћу примите усаћену ријеч која може спасти душе ваше.
22. Будите пак творци ријечи, а не само слушачи, varaјући сами себе.
23. Јер ако во слуша ријеч а не твори, тијела својег а огледају:
24. Јер се огледа на отице, и одмах заборава вакав бреше.
25. Али који провиди у савршени закон слабости и остане у њему, и не буде забравни слушач, него творач дјела, онај ће бити блажен у дјелу својему.
26. Ако који од вас мисли да вјерује, и не завадава језика својег, него vara срце своје, његова је вјера узаду.
27. Јер вјера чиста и без мане пред Богом и оцем јест она: обилазити сиrote и удовице у њиховијем невољама, и држати себе неопогавана од свијета.
28. Не може ко рећи: ти имаш вјеру, а ја немам дјела. Покажи ми вјеру своју без дјела својдјех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својдјех.
19. Ти вјеруеш да је један Бог; добро чиниш; и љаволи вјерују, и дрбу.
20. Не може ко рећи: ти имаш вјеру, а ја немам дјела. Покажи ми вјеру своју без дјела својдјех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својдјех.
21. Ти вјеруеш да је један Бог; добро чиниш; и љаволи вјерују, и дрбу.
22. Не може ко рећи: ти имаш вјеру, а ја немам дјела. Покажи ми вјеру своју без дјела својдјех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својдјех.
23. Не може ко рећи: ти имаш вјеру, а ја немам дјела. Покажи ми вјеру своју без дјела својдјех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својдјех.
24. Не може ко рећи: ти имаш вјеру, а ја немам дјела. Покажи ми вјеру своју без дјела својдјех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својдјех.
25. Не може ко рећи: ти имаш вјеру, а ја немам дјела. Покажи ми вјеру своју без дјела својдјех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својдјех.
26. Не може ко рећи: ти имаш вјеру, а ја немам дјела. Покажи ми вјеру своју без дјела својдјех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својдјех.
27. Не може ко рећи: ти имаш вјеру, а ја немам дјела. Покажи ми вјеру своју без дјела својдјех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својдјех.
28. Не може ко рећи: ти имаш вјеру, а ја немам дјела. Покажи ми вјеру своју без дјела својдјех, а ја ћу теби показати вјеру своју из дјела својдјех.

ГЛАВА 2.

Браћо моја! у вјери Господа нашега славнога Исуса Христа не гледајте ко је ко;

20. Али хоћеш ли разумјети, о човјече ступени! Да је вјера без дјела мртва?
 21. Авраам отац наш не оправда ли се дјелима кад принесе Исака сина својета на олтар?
 22. Видиш ли да вјера поможе дјелима везовијем, и кроз дјела саврши се вјера?
 23. И изврши се писмо које говори: Авраам вјероваша Богу, и прами му се у правду, и пријатељ Божиј назва се.
 24. Видите ли дакле да се дјелима правда човјек а не самом вјером?
 25. А тако и Раав курва не оправда ли се дјелима кад прими уходе, и изведе их другијем путем?
 26. Јер као што је тијело без духа мртво, тако је и вјера без добријех дјела мртва.

ГЛАВА 3.

Не тражите, браћо моја, да будете многи учитељи, знајући да ћемо већма бити осуђени.

2. Јер сви погрјешујемо много пута. Али ко у рјечи не погрјеше, онај је савршен човјек, може зауздати и све тијело.
 3. Јер гле, и кољма мећемо жвале у уста да нам се поковавају, и све тијело њихово окрећемо.
 4. Гле и лађе, ако су и велике и силни их вјетрови гоне, окрећу се малом крмицом куда хоће онај који управља.
 5. А тако је и језик мали ула, и много чини. Гле, мала вагра, и колник велике шуме сажече.
 6. И језик је вагра, свијет пун неправде. Тако и језик живи међу најшљем удима, погачећи све тијело, и падели врјеме живота нашега, и запаљујући се од пакла.
 7. Јер сав род звијериња и птица, и бубина и риба, припитомљава се и припитомио се роду човјечијему;
 8. А језика нико од људи не може припитомити, јер је немпрно зло, пуно чеда смртоноснога.
 9. Њим благосиљамо Бога и оца, и њим кунеко људе, који су створени по облику Божијему.
 10. Из једнијех уста излази благогласов и клетва. Не ваља, љубазна браћо моја, да ово тако бива.

11. Еда ли може извор из једне главе точити сласто и грво?
 12. Може ли, браћо моја, смоква маслине рађати или винова лоза смокве? Тако ни један извор не даје слане и слатке воде.
 13. Ко је међу нама муљар и паметан нека покаже од добра живљена дјела своја у кротости и премудрости.
 14. Ако ли имате грму завист и свађу у срцима својима, не хвалите се, ни лажите на истину.
 15. Ово није она премудрост што слази од овог, него земаљска, људска, ђаволска.
 16. Јер гдје је завист и свађа ондје је неслога и свака зла ствар.
 17. А која је премудрост од ово она је најприје чиста, а по том мирна, кротка, покорна, пуна милости и добријех плодова, без хатера, и немилежљива.
 18. А плод правде у миру свије се онма који мир чине.

ГЛАВА 4.

Откуда ратови и распри међу вама? Не отуда ли, од сласти вашијех, које се боре у вашјем удима?

2. Желите и немате; убијате и заидите, и не можете да добијете; борите се и војујете, и немате, јер не иштете.
 3. Иштете, и не примате, јер зло иштете, да у сластима својим трошите.
 4. Прелъбичинци и предубочинци: не знате ли да је пријатељство овога свијета непријатељство Богу? Јер који жато свјетлу пријатељ да буде, непријатељ Божиј постаје.
 5. Или мислите да писмо узалуд говори: дух који у нама живи мрзи на завист?
 6. А он даје већу благодат. Јер говори: Господ супроти се поноситима, а пониженима даје благодат.
 7. Поворите се дакле Богу, а противите се ђаволу, и побјећи ће од вас.
 8. Приближите се к Богу, и он ће се приближити к вама. Очистите руке, грјешници, поправите срца своја, не постојани.
 9. Будите жалосни и плачите и јучите: смијех ваш нека се претвори у плач, и радост у жалост.

10. Понизите се пред Господом, и подићте вас.
 11. Не опадајте један другога, браћо: јер ко опада брата или осуђује брата својета онда закон и осуђује закон, а ако закон осуђујеш, нијеси творца закона, него судија.
 12. Један је законодавац и судија, који може спасти и погубити; а ти бо си што другога осуђујеш?
 13. Слушајте сад ви који говорите: данас или сјутра поћи ћемо у овај или у онај град, и сједићемо ондје једну годину, и трговаћемо и добијаћемо.
 14. Ви који не знате шта ће бити сјутра. Јер шта је ваш живот? Он је пара, која се за мало покаже, а по том је нестане.
 15. Мјесто да говорите: ако Господ хтедбуде, и живи будемо, учинићемо ово или оно.
 16. А сад се хвалите својим поносом. Свака је хвала таква зла.
 17. Јер који зна добро чинити и не чини, грјех му је.

ГЛАВА 5.

Удите ви сад богати, плачите и ридајте за своје луге невоље које иду на вас.

2. Богатство ваше иструхну, и халине ваше поједоше мољци;
 3. Злато ваше и сребро зарђа, и рђа њихова биће свједочанство на вас: извешће тијело наше као огњан. Стекоште богатство у пошљедње дане.
 4. Гле, виче плага вашјех посленика који су радиле њиве ваше и ви сте им отинули; и вива жетелана дође до ушцу Господа Савота.
 5. Веселисте се на земљи, и насладиште се; ухраните срца своја, као на дан закладања.
 6. Осудисте, убиште праведника, и не брани вам се.
 7. Грпите дакле, браћо моја, до долазка Господњег. Гле, тежак чека грјехка.

8. Трпите дакле и ви, и утврдите срца своја, јер се долазак Господњи приближи.
 9. Не уздишите један на другога, браћо, да не будете осуђени: гле, судија стоји пред вратима.
 10. Узмите, браћо моја, за углед стравља пророке који говораше у име Господа.
 11. Гле, блажене називамо оне који претрпљеше. Грпљеше Јовљезо чуште, и пошледак Господњи видјесте: јер је Господ милостив и смиљаје се.
 12. А прије свега, браћо моја, не куните се ни небом ни земљом, ни другим казном клетвом; него нека буде што јест да, и што није не, да не падете под суд.
 13. Мучи ли се ко међу вама, нека се моли Богу; је ли ко весео, нека хвали Бога.
 14. Будује ли ко међу вама, песа дозове старјешине црквене, те нека читају молитву над њим, и нека га помажу узем у име Господње.
 15. И молитва вјере помоћи ће бодеснику, и подићуће га Господ; и ако је грјехе учинио, опростиће му се.
 16. Исповијдајте дакле један другога ме грјехе, и молитве се Богу један за другога, да оздрављате; јер непрестана молитва праведнога много може помоћи.
 17. Илаца бјеше човјек смртан као и ми, и помоли се Богу да не буде дажда, и не удари дажда на земљи за три године и шест мјесеци.
 18. И опет се помоли и небо даде дажда, и земља изнесе род свој.
 19. Браћо! ако ко од вас зађе с пута истине, и обрати га ко,
 20. Нека зна да ће онај који обрати грјешника с еривота пута његова спасти душу од смрти, и покрити мноштво грјехка.